

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ. ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΟΝ
ΤΙΜΑΤΑ

Λεπτῶν 15
261—Γραφείον ὁδ. Ἐρμοῦ—261

Πολλοὶ πολλάκις δυσφορούσιν ἐπὶ τῇ θέσει εἰς ἡν εὐρέθησαν καὶ ζηλοῦσι τὴν θέσιν ἀλλῶν. Ἡ βελτίωσις τῆς καταστάσεως εἶναι ἀείποτε ἀξία ἐπιδιώξεως ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ προβαίνῃ παραπολὺ διότι καταστρέφει τὸν ἐπιδιώκοντα. Τοῦτο διὰ τοῦ ἔξης μύθου ἀριδήλως καταδείκνυται. Κανάριον τι καὶ ἰχθὺς εὑρίσκοντο ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ δωματίῳ. Θερμήν τινα ἡμέραν τοῦ Θέρους ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἤκουσε τὸν ἰχθὺν παραπονούμενον περὶ τῆς βωβῆς αὐτοῦ καταστάσεως, καὶ ζηλοῦντα τὸ ἥδυ ἀσμα τοῦ συντρόφου του. «Ἐάν ἡδυνάμην νὰ ἀδω τόσον γλυκέως ὡς ὁ φίλος μου ὁ ἐν τῷ κλωβῷ» συγχρόνως τὸ κανάριον ἐβλεπε τὸν ἐν τῷ ὅδατι ἰχθὺν ἐν τῷ ὄελινῳ κώδωνι, «Ἴσσον δροσερὸς φαίνεται, ἐπειθύμουν νὰ ἥμην καὶ ἐγὼ ἔκει». Ὁ κύριος τότε εἶπεν: ἂς γίνη, καὶ οὕτω ἔθεσε τὸν ἰχθύν εἰς τὸν ἀέρα καὶ τὸ πτηνὸν ἐν τῷ ὅδατι· δὲν ἐβράδυναν νὰ ἴωσι τὴν μωρίαν των, καὶ μετενόησαν· ἐκ τούτου συνάγεται τὸ ἔξης πρόδηλον συμπέρασμα: «Ἐκαστος ἀς εὐχαριστήται ἐν τῇ καταστάσει ἐν ἥ ἥ θείᾳ Πρόνοια ἔθηκεν αὐτὸν, καὶ ἀς πιστεύῃ ὅτι εἶγαι λίαν κατάλληλος δι' αὐτόν.

Ο ΜΙΣΙΣΙΠΗΣ

«Ο ποταμὸς οὗτος διατρέχων ἀρδεύει πεδιάδα εὐδαιμονικήν, ἵνα οἱ κάτοικοι τῶν Ἕνων. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀποκαλοῦσι «Νέαν Ἐδέμ». Χίλιοι ἀλλοι ποταμοὶ δορυφόροι τοῦ Μισισιπῆς παρέχουσιν αὐτῷ ἵλυν δύο παχυνθῆς, ἀφθοναῖς ὅδατα δύο καταστῆς γόνιμος. Ὅταν

πάντες οἱ ποταμοὶ οὗτοι αὐξήσωσι διὰ τῶν ἀφθόνων τοῦ γειμάνος βροχῶν, δταν αἱ θύελλαι καταθραύσωσι δάση ὀλόκληρα, διαρρόντες ἀθροίζεις ἐπὶ τῶν πηγῶν πληθύνεις ἔκριζωμένων δένδρων, τὰ συνδέει διὰ σγοινίων, τὰ συγκολλᾶ διὰ τῆς ἴλιος, φυτεύει ἐπὶ τοῦ μίγματος τούτου δενδρύλλια, καὶ ἐκσφενδονίζει τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ὅδατων. Λι σχεδίαι αὐταὶ φέρονται ἐπὶ ἀφρωδῶν κυμάτων καὶ πανταχθεῖν κατέρχονται εἰς τὸν Μισισιπῆν. Ὁ γέρων ποταμὸς ἀπάξει καὶ ὀθεῖ αὐτὰς πρὸς τὰς ἐκβολάς του δύος σχηματισθῆ νέος βραχίων. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὑφόνει τὴν μεγάλην αὐτοῦ φωνὴν διερχόμενος ὑπὸ τὰ δρη̄ διαχέει τὰ ἀκατάσχετα αὐτοῦ ὅδατα πέριξ τῶν ἀμέτρων δασῶν καὶ τῶν πυραμίδων τῶν Ἰνδικῶν τάφων. Καθίσταται ὁ Νείλος τῆς ἑρήμου. Ἄλλ᾽ ἡ χάρις ἐνοῦται πάντοτε μετὰ τῆς μεγαλοπρεπείας εἰς τὰς σκηνὰς τῆς φύτεως, καὶ ἐνῷ ἐν τῷ μετῷ τῷ ῥεῦμα φέρει πρὸς τὴν θύλασσαν κορμοὺς δρυῶν καὶ πευκῶν, ἐπὶ τῶν δύο πλαγῶν ῥευμάτων βλέπει τις, ὅδεουσας παραλλήλως τῶν ὄχθων, νήσους πλωτὰς, καλυπτομένας ὑπὸ νυμφαιῶν, ὃν τὰ κίτρινα ρόδα ψύουμενα σχηματίζουσι στεγάσματα ἐξ ἀνθέων. Ὁφεις πράτινοι, κυανοὶ ἐρωδιοὶ, ἐρυθροὶ φοινικόπτεροι, νεογνά κροκοδείλων ταξιδεύουσιν ἐπὶ τῶν ἀνθίνων τούτων πλοίων, καὶ ἡ ἀποικία αὐτη μέλλει νὰ προστορμισθῇ εἰς ἀπομεκακρυσμένον τοῦ ποταμοῦ κόλπον.

Αἱ δύο τοῦ ποταμοῦ δύθαι παρουσιάζουσι τὴν παραδοξοτέραν εἰκόναν· εἰς τὴν δυτικὴν ὄχθην, ἔκτατος ἀπεριόριστος κεκαλυμμένη ὑπὸ σγοινίων, κυλίει τὰ χλοερὰ αὐτῆς κύματα ἀτινα ἐν τῇ ἀπωτάτῃ αὐτοῦ ἀποστάτει φαίνονται ἐνούμενα μετὰ τοῦ κυανοῦ οὔρα γοῦ μεθ οὖ καὶ συγχέονται καὶ εἰς τὰς ἀπεριορίστους ταύτας πεδιάδας περιπλανῶνται ἀγέλαι ἐκ τριῶν ἢ τεσσάρων χιλιάδων ἀγρίων βουβάλων. Κάποτε βίνασσος τις πολυετὴς διασχίζει κολυμβῶν τὰ κύματα καὶ ἔρχεται ὅπως ἀναπαυθῆ μεταξὺ τῶν ὑψηλῶν χόρτων ἐπὶ μιᾶς τῶν τοῦ Μισισιπῆς νήσων. Μέ τὸ ὑπὸ κερά-

των κεκαλυμμένον μέτωπόν, μὲ τὴν γενειάδα αὐτοῦ
τὴν ὑπὸ ἴλιούς κεκαλυμμένην, δύναται νὰ ἐκληφθῇ ὡς
ὅ θεός τοῦ ποταμοῦ μυκώμενος, δστις δίπτει βλέμμα
εὐχαριστήσεως ἐπὶ τοῦ μεγαλείου τῶν ὑδάτων του καὶ
ἐπὶ τῆς ἀγρίας εὐφορίας τῶν ὁγθῶν του.

Τοιαύτη ή της δυτικῆς ὅχθης θέα ἀλλ' ὅλως διάφορος καὶ θαυμαστὸς ἀντίθετος παρουσιάζεται ἡ ἀντίπεραν ὅχθη. Δένδρα πολύμορφα παντὸς χρώματος καὶ πάσης εὐωδίας κύπετοντα ἐπὶ τῶν ὑδάτων, συνεπειρωμένα ἐπὶ τῶν βράχων καὶ ὄρεων, διεσπαρμένα εἰς τὰς πεδιάδας, ἐνοῦνται, συναυξάνουσι καὶ αἴρονται εἰς τὴν κουράζοντα τὴν ὅρασιν. "Αγγραιι ἀμπελοι, βιγνονίαι, κολοκύνθαι διασταυροῦνται εἰς τοὺς πόδας τῶν δένδρων τούτων, περιελίσσουσι τὰ στελέχη αὐτῶν, ἀνέρπουσι μέχρι τῶν ἀπωτάτων τῶν κλάδων μερῶν, πνήσσουσιν ἐκ τῶν σφεγδάμνων ἐπὶ τῶν ἀλκαιῶν καὶ σχηματίζουσι μυρία σπήλαια, μυρίας θολίας, μυρίας ἀνθίγους στοάς. Συνθίωσι περιπλανώμενα ἀπὸ δένδρου εἰς δένδρον τὰ φυτὰ ταῦτα διαπερῶσι βραχίονας ποταμῶν καὶ ἐπ' αὐτῶν σχηματίζουσι γεφύρας καὶ ἀνθίνους ἀψίδας. Ἐκ τοῦ κόλπου τῶν μυροβόλων συμπλεγμάτων τὸ ὑπερήφανον μαγγνήλιον ὑψοῖ τὴν ἀκίνητον αὐτοῦ κορυφὴν καὶ ἐπισκοπεῖ τὸ δάσος, μὴ ἔχον ἄλλον ἀντίκηλον ἢ τὸν φοίνικα, διτις κινεῖ ἐλαφρώς ἐμπροσθέν του τὰ φυτικὰ αὐτοῦ ῥιπίδια.

Ανάριθμα ζῶα τεθέντα ἐν μέσῳ τῶν μαγευτικῶν τούτων ἐνδιαιτημάτων ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ ὅμηιουργοῦ ζωογονοῦσι καὶ ὠραῖζουσιν αὐτά. Εἰς τὰς ἐσχατιὰς τῶν δενδροστοιχιῶν παρατηροῦνται ἀρκτοί μεμεθυσμέναι ἐκ σταφυλῶν, ταλαντευόμεναι ἐπὶ κλάδων πτελεῶν, ἀγέλαι ἐλάφων λοιμομένων ἐν τῇ λίμνῃ, μέλανες σκίουροι παιζόντες ἐντὸς τῶν πυκνῶν φυτῶν. Πτηνὰ πλειστα, περιστεραὶ ἔχουσαι μέγεθος στρουθίου ἐπικάθηνται ἐπὶ χλόης, ἐρυθρᾶς ἐκ τῆς πληθύνος τῶν χαμοκεράσων· πράσινοι ψιττακοὶ μὲ κεφαλὴν κιτρίνην, πορφυρόχροες δρυοκολάπται, λοξῖαι πυρροὶ, πτερυγίζουσι καὶ περικυκλοῦσι τὰς κορυφὰς κυπαρίσσων· κολύβρια ἀπαστράπτουσιν ἐπὶ τῶν ιάσμων τῶν φλωρίδων καὶ ὀρνιθοτῆραι ὄφεις συρίζουσι κρεμάμενοι ἐκ τοῦ θόλου τῶν δασῶν καὶ ταλαντευόμενοι.

Ἐνῷ τὸ πᾶν εἰναι ἡρεμον καὶ νωχελές εἰς τὴν ἀπέναντι ὅχθον, τὸ πᾶν ἐνταῦθα ἀντιθέτως εῖναι κίνησις καὶ θόρυβος· κτύποι ῥυμφῶν ἐπὶ κορμῶν δρυῶν, Θρῦψις ἀισθανόντων. ζώων, ἀτινα βύσκουσιν ἢ συνθλῶσι κάρυα μεταξὺ τῶν ὁδόντων αὐτῶν, φλοιοῖσθοι τῶν ὑδάτων, ἀσθενεῖς μηκυθμοὶ, ὑπόκωφα βελάσματα, ἕδεά κελαρύσματα πληροῦσι τὰς ἐρήμους ταύτας ἀρμονίας τρυφερᾶς ἄμα τε καὶ ἀγρίας. Ἀλλ' ὅταν ὁ ἄηρ ἔλθῃ νὰ ἐμψυχώσῃ τὰς ἐρήμους ταύτας, νὰ κινήσῃ τὰ κυματοῦντα ταῦτα σώματα, νὰ ἀναμέζῃ ὅλους τοὺς ὅγκους, λευκοῦ, κυανοῦ, πρασίνου, ρυδοχρόου, νὰ ἔνωσται πάντα τὰ χρώματα νὰ συγχωνεύσῃ εἰς ἓν πᾶν ψιθύρισμα, πρὸ τῶν ὁρθαλμῶν παρίσταται τότε θέαμα, ὃ περ ματαίως θέλω προσπαθήσει νὰ πειρυγράψω εἰς τοὺς μη διατρέξαντας τὰς ἀρχιγενεῖς ταύτας χώρας τῆς φύσεως.

Θαυμάσια τὰ ἔργα του Θεού! Ἀνέκριτος ἡ σοφία αὐτοῦ! «Ως ἐμεγαλύθη τὰ ἔργα σου Κύριε! πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας!»

ΠΩΣ ΑΙ ΚΙΝΕΖΑΙ ΚΑΤΑΡΤΙΖΟΥΣΙ ΜΙΚΡΟΝ ΠΟΔΑ

Αἱ Κινέζαι φάνεται ἔχουσι τὴν αὐτὴν μανίαν διὰ μικρὸν πόδα ὅσον καὶ πολλαὶ τῆς Εὐρώπης διὰ μικρὰν ὀσφύν. Ὁ τρόπος δὲ πρὸς ἑξατράλιστν τῆς ποθουμένης ἴδιότητος εἶναι ἀκριβῶς ὁ αὐτός. Ἡ ἑξῆς ἐνδιαφέρουσα περιγραφὴ τῆς ἐργασίας ταύτης παρέχεται ἡμῖν παρά τινος κυρίου κατατριψαντος ἵκανὸν χρόνον πρὸς μελέτην τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν ἐθίμων αὐτῶν:

«Παρὰ πολλῶν ξένων ὑποτίθεται ὅτι ἡ περίεργος αὕτη σύνθλιψις τῶν ποδῶν τελεῖται διὰ ξυλίνων ἢ σιδηρῶν ὑποδημάτων τιθεμένων ἐπὶ τῶν ποδῶν κατὰ τὴν νηπιακὴν ἀλιξίαν, καθιστώντων δὲ αὐτοὺς σμικροὺς διὰ τῆς κωλύσεως τῆς αὐξήσεως αὔτῶν. Τοῦτο δῆμως οὐδόλως εἶναι ἀκριβές. Εἶναι πάντη ἀδύνατον εἰς ξένον νὰ τύχῃ τοῦ προνομίου νὰ ἔξετάσῃ τὸν οὕτω παραμορφούμενον πόδα: ἀλλὰ μετὰ ἐπιτηδειοτάτην διπλωματίαν ἐπὶ μίαν ἑδομάδαν ἔξασκηθεῖσαν εἰς ἣν ἐβονθήθην παρὰ κυρίας τινος διδασκαλίσσης ἐν σχολῇ τινι ιεραποστολικῇ τοῦ Κιου-Κιάγγυ, κατωρθωσα νὰ καταπείσω κόρην περὶ τὰ δεκαπέντε ἔτη γε-

γονυῖαν νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ ἥμαι παρὸν ὅταν τὸ
κάλυμμα ἀπεσύρετο ἀπὸ τοῦ ποδός της¹ μετὰ τοῦτο
ἐν Σαγγάρι μετὰ ἐλευθερίαν χρῆσιν χρημάτων, γηραιά
τις γυνὴ τῆς μικρόποδος τάξεως ἐπείσθη νὰ ἴκανο-
ποιηθῇ τὴν περιέργειάν μου ἀποβάλλουσα τὸ περιβήπ-
μα τοῦ ποδός της² ἐκ δὲ τῆς γνώσεως ἦν ἔλαβον ἐκ
τῶν εὐχαριῶν τούτων καὶ ἀκολούθως, θέλω βραχέως
περιγράψει τὴν μέθοδον τῆς «ποιησεως τοῦ ποδὸς»
ώς λέγουσιν ἔκει.

»Η περίδεσις σπανίως ἀρχίζει πρὶν ἢ παῖς φθάσῃ εἰς πέντε ἑτῶν ἡλικίαν, ἐν πλείσταις δὲ περιστάσεσι οὐχὶ πρὶν ἢ γίνη ἐπιταέτις ἢ ὅκταέτις. Ὁ χρόνος οὗτος θεωρεῖται ἀνγκαῖος διποτα τὰ μέλη λάθωσιν ἵσχυρὰν αὔξησιν, καὶ ἡ κύρη μάθη πῶς νὰ βαίνη σταθερῷ ποδί. Οἱ χειρίσται εἰσὶ συνήθως γυναῖκες ἔχουσαι τοῦτο ἔργον, καὶ τοι συνήθως εἶναι ἢ μήτηρ, ἢ ἔτερόν τι θῆλυ μέλος τῆς οἰκογενείας. Κατὰ πρώτον πάντες οἱ δάκτυλοι, πλὴν τοῦ ἀντίχειρος, κάποιονται ὑπὸ τὸν πόδα, τὸ σαρκῶδες μέρος τῆς πτέρυνης καταφέρεται κάτω, καὶ ἐπίδεσμος τίθεται ἐπὶ τῶν τυλιχθέντων δακτύλων καὶ ἐπὶ τοῦ ποδὸς ὄλοκλήρου, καὶ περὶ τὴν πτέρυγαν. Ὁ ἐπίδεσμος τίθεται καταρχὰς χαλαρὸς εἰτα δὲ σφίγγεται ὄλιγον εἰς ἐκάστην ἐγχείρισιν. Τοῦτο βαθμιδῶν ρίπτει τοὺς δακτύλους ἀνω, καὶ κατ' οὐσίαν τοὺς θραύσει, ὅστε ὅταν ὁ ἐπίδεσμος ἀποβληθῇ τὸ πρόσθιον μέρος τοῦ ποδὸς δύναται νὰ κινῆται ὡς θύρα ἐπὶ τῶν στροφίγγων της. Ὅπο τὴν χείρισιν ταύτην ὁ ποὺς καθίσταται ἰσχνὸς ἐωσοῦ ἀποβῆ ἀπλῶς ὅγκος ὅστιν κεκαλυμμένων

διὰ τενόντων καὶ δέρματος. Δὲν ἡδύνηθην νὰ ἐννοήσω πῶς μεθ' ὅλα τὰ μέσα ταῦτα ἡ κυκλοφορία διατηρεῖται.

» Εἰς διάστημα ἔξι ή ὄκτω ἑτῶν διὰ τοῦ χειρισμοῦ τούτου ὁ ποὺς καθίσταται μάζα τις καὶ η γυνὴ φαίνεται ὥσπει εἴδατε τὸν ἀκρωτήραν διακτύλων, βραδίζουσα μετὰ νευρικῆς ταχύτητος, καὶ προβάλλουσα τοὺς βραχιόνας αὐτῆς ὅπως τηρήσῃ τὴν ἴσορροπίαν. Γυνὴ μετὰ σμικροτάτων ποδῶν ὑποχρεούται νὰ μεταχειρισθῇ ράβδων βραδίζουσα, η νὰ στηρίζῃ τὴν χειρα τῆς ἐπὶ τῶν διώνων ὑπηρέτου, τοῦτο δὲ εἶναι σημεῖον ἰδιαιτέρας εὐγενείας. » Εννοεῖται ὅτι μικρόποδες γυναῖκες οὐδόλως δύνανται νὰ τηρήσωσι τὴν φροντίδα τῆς οἰκογενείας των, η ἐργασία δὲ γίνεται παράρρενων η θηλέων ὑπηρετῶν οἵτινες ἔχουσι φυσικούς πόδας.

»Καταρχάς ή ἐγγείριπις τῆς ἐπιδέστεως είναι λίαν
όδυσσηρά. Ὁ ἐπιδεσμός καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἀπο-
θάλλεται, ὁ ποὺς καθηρίζεται, είτα δὲ δένεται πά-
λιν. Πρὸς ἡ δὲ ποὺς καθ' ὀλοκληρίαν ενεργωθῇ», ὡς
λέγουσι, ἡ ταχύτης τῆς κυκλοφορίας ἀμαρτία ὡς ὁ ἐπί-
δεσμός λυθῇ προξενεῖ ισχυρὸν πόνον ἐξ οὐ καὶ δυστυ-
χής πάσχουσα κόρη ἐκβάλλει κραυγάς σπαραξιαρ-
δίους.

»Μεθ' ὅμως τοὺς προξενουμένους πόνους αἱ μητέρες ἐπιμένουσιν εἰς τὴν ἔγγειρίσιν ταύτην, καὶ αἱ μικραὶ κόραι ἐπιθυμοῦσι ταύτην λίαν ἀνυπομόνως· διότι εἶναι συρμός καὶ κατὰ τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι τῶν νεανίδων, ὅπου δήποτε γῆς καὶ ἀν εὑρηνται αὗται.»

ΑΔΕΞΑΝΑΡΟΣ Β'.

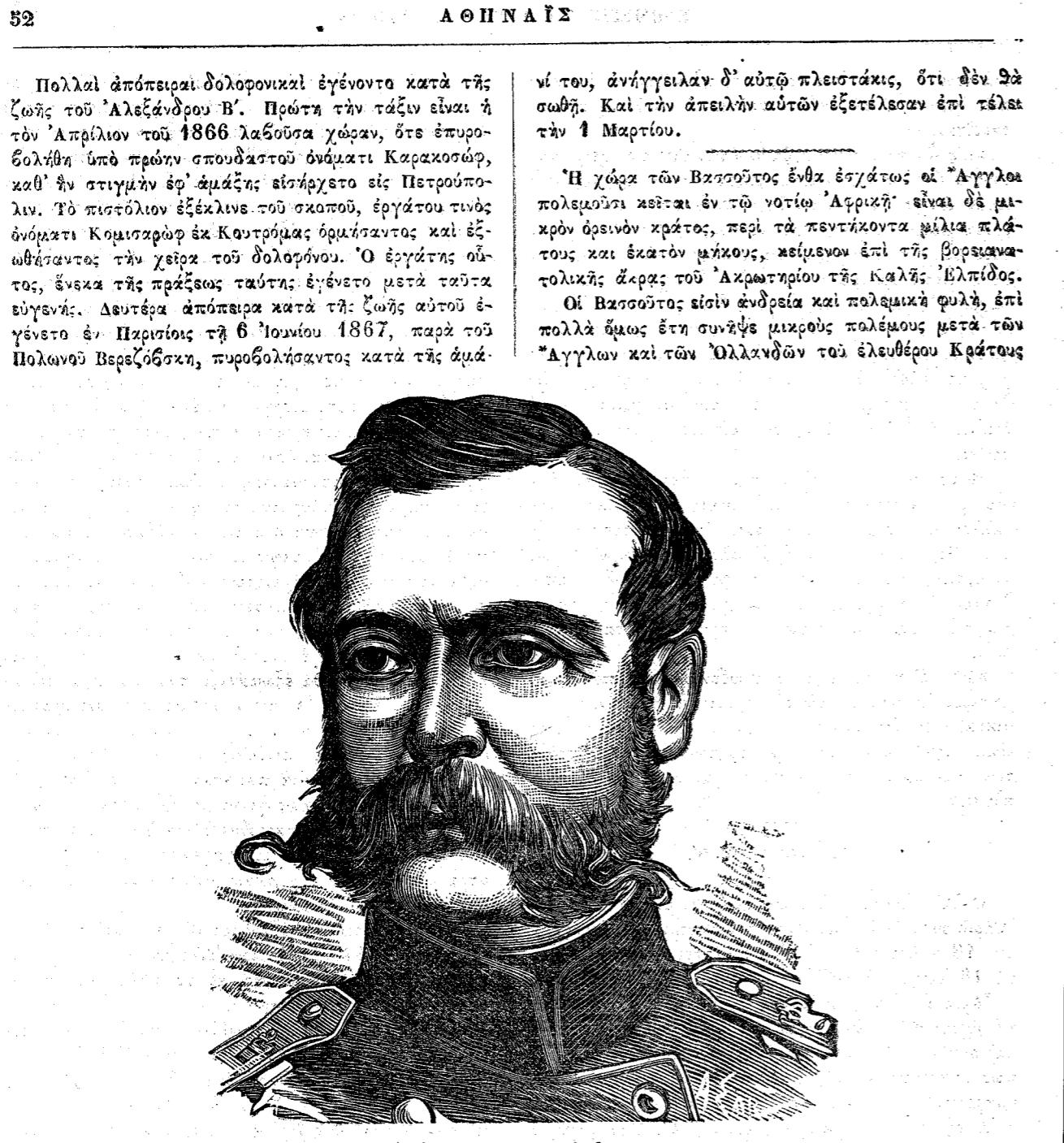
‘Ο ’Αλέξανδρος Β’. Νικολάεύσιτς ἐγεννήθη τῇ 17
’Απριλίου 1818· διεδέξατο τὸν πατέρα του Νικόλαον
τῇ 18 Φεβρουαρίου 1855 καὶ ἐστέφθη αὐτοκράτωρ
τῇ 16 ’Απριλίου 1856.

Αμα ἀναβάς τὸν θρόνον, ἐξέδωκε πρὸς τὸ "Εθνος,
κήρυγμα, δι' οὗ ἐγνώριζεν αὐτῷ τὴν ἀνάρρησιν αὐτοῦ
καὶ ἐδίλου διὰ γενικῶν δρῶν τὴν πρόθεσιν του, δ-
πως ὑπηρέτησῃ πρὸς δόξαν τῆς Αὐτοκρατορίας ώς
ὑπηρέτησαν οἱ προκάτοχοι αὐτοῦ Πέτρος, Αἰκατερίνη,
οἱ Ἀλέξανδρος Α' καὶ ὁ Νικόλαος Α'. Ταύτοχρόνων
προσεκάλεσε τὸν στρατηγὸν Ρούμιγερ ἐκ Βαστικραβίας
καὶ ἀνέθηκεν αὐτῷ τὴν ἀρχηγίαν τῆς αὐτοκρατορικῆς
φρουρᾶς, μέχρις οὗ ἀνέλαβεν αὐτὴν αὐτὸς οὗτος, ἀνε-
νέωσε τὰ διαπιστευτήρια τῶν ἐν Βιέννη Πληρεξούσιων
τῆς 'Ρωσίας καὶ δι' αὐτῶν ἀνήγγειλεν, διτὶ ἀπεδέ-
χετο τὰς γενομένας διακηρύξεις παρὰ τοῦ πρίγκηπος
Γκορτζακώφ, ἐν ὄνόματι τοῦ μακαρίστου πατρός του.
Γενομένης τῆς εἰρήνης, ἐν τοῖς πρώτοις τῶν διαβημα-
τῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου Β' πρὸς τὰς μεταρρυθμίσεις ὃ-
πήρξεν ἡ ἐλάττωσις τοῦ στρατοῦ, ἐφ' ὅσον ἐπέτρεψεν
ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ ἀσφάλεια τῆς Αὐτοκρατορίας.
Μεγάλαι προσπάθειαι κατεβλήθησαν, ἵνα τὰ οἰκονο-
μικὰ τῆς Αὐτοκρατορίας ἔρεισθωσιν ἐπὶ στερεᾶς βά-

σεως· καὶ προαχθῆ ἡ ἐμπορικὴ εὐημερία. Αλλ' ἡ μεγίστη τῶν μεταρρυθμίσεων ὑπῆρξε, συναπινόντης τῇ Εὐγενείᾳ τῆς Αὐτοκρατορίας, ἵνα ἥταν οἱ καλούμενοι

Δούλοι, ή χειραρχέτησις 23,000,000 ἀνθρωπίνων δυτικών ἀπό τῶν δεσμῶν τῆς δουλείας. Αὐτοκρατορικὸν οὐκάζιον ἔθεσπιζε τὴν ἐλευθερίαν τῶν δουλοπαρόκων ὑπό τινες ὅρους. Τὸ δὲ ἄξιον νημάδευτον Διάταγμα τούτην ἐδημοσιεύθη τὴν 19 Φεβρουαρίου τοῦ 1861 ἐπέτειον τῆς εἰς τὸν Θρόνον ἀγαθάσεως τοῦ Αὐτοκράτορος. Διετής προθεσμία ὠρίσθη πρὸς κύρωσιν τῶν ὅρων, διετής ἀντίρρα εἰς τὴν ἕκτασιν τῶν παραχωρητέων γαιῶν καὶ τὴν ποσότητα τῶν χρηματικῶν καταβολῶν, τῆς ἐφεγγασίας ἢ τῆς πρὸς ἀγορὰν τιμῆς. Τὸν Φεβρουαρίον τοῦ 1864, τὸ αὐτὸν εὐεργέτημα ἐπεδαψιλεύθη εἰς τὸν ἐν Πολωνίᾳ δουλοπαρόκους οἵτινες κατεῖχον τὸ μείζον μέρος τῶν γαιῶν καὶ ἡσαν ἐκ τούτου πανίσχυροι. Ὁσκαρόφραξ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, πολλαὶ προσπάθειαι ἐγένοντο παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος, δύνασις τὰ δημόσια διδασκαλία προικισθῶι διὰ τῶν καλλίστων ἐκπαιδευτικῶν θεσμῶν τῆς Εὐρώπης. Μειζόνος ἔτι προσοχῆς ἀξία μεταρρύθμισις ἐγένετο ἢ καθιέρωσις δι' ἐκλογῆς συγκροτουμένων Συνελεύσεων Ἀντιπροσώπων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ἡ πρώτη τῶν συνελεύσεων τούτων συνεκροτήθη τῷ 1865, ἐπιστεύθη δὲ, ἀλλ᾽ ἦν πλάνη, διτής ἀπόπειρα αὕτη θάλασσαί την δόδον πρὸς προαγωγὴν τῆς ἔθνικῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ συνταγματικοῦ πολιτεύματος. Αἱ Συνελεύσεις αὕται ἐγένοντο μάστιξ τῇ Ῥωσσίᾳ, πιεζομένων τῶν χωρικῶν καὶ τῶν γαιοκτημόνων διὰ πλαστῶν καὶ καταβληπτικῶν φόρων, ἢ δὲ Κυβέρνησις γινώσκει ἥδη, διτὶ οἱ θεσμοὶ οὗτοι ἢ πρέπει νὰ μεταρρυθμισθῶσιν ἢ γὰρ καταργηθῶσιν. Ὁ Ἀλέξανδρος Β' εἰσήγαγεν ἐπίστις τὴν γενικὴν στρατολογίαν καὶ τὴν κοινὴν δικαιοδοσίαν, μετὰ τοῦ συστήματος τῶν Ἑνόδοκων.

· Ο αύτοκράτωρ 'Αλέξανδρος Β'. ένυμφεύθη τη¹⁶ Απριλίου 1841 τὴν Μαρίαν 'Αλεξανδρόβναν, πριγκιπέσσαν τῆς 'Ες Δαρμστάτ, ἐξ ἣς ἀπέκτησε πολλά τέκνα. Ο πρωτότοκος τῶν οἰών του Νικόλαος ἐγεννήθη τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1843, ἀπεβίωσε δὲ πρώτης ἐν Νικαίᾳ, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1865. 'Αλέξανδρος, ὁ νῦν αύτοκράτωρ, ἐγεννήθη τῇ 10 Μαρτίου 1845, ἐνυμφεύθη τῇ 9 Νοεμβρίου 1866 τὴν πριγκιπέσσαν Μαρίαν Φρειδερίκην Δάγμαρ, καλουμένην ἡδία φοῦ ἔλαθε τὸ ὄρθόδοξον βάπτισμα, Μαρίαν Θεοδωρόβναν ἐξ Δανιμαρκίας. Ή μόνη θυγάτηρ τοῦ Αὐτοκράτορος, ἡ μεγάλη δούκισσα Μαρία, ἐνυμφεύθη τὸ δῶνα τοῦ Ἐδιμούργου 'Αλφρέδου, τῇ 23 Ιανουαρίου 1874. Παρὰ τὸν 'Αλέξανδρον καὶ τὴν Μαρίαν ὁ δολοφονηθεὶς Αὐτοκράτωρ ἀπέκτησε καὶ ἑτέρους 4 οίοντας, τοὺς μεγάλους δούκας Βλαδίμηρον, 'Αλέξιον Σέργιον καὶ Παύλον, τὸν τελευταῖον τοῦτον ἡλικίας ὅντα ἑτῶν εἴκοσι καὶ ἐνός. 'Αλλ' ὁ 'Αλέξανδρος ἔσχε καὶ ἐξ ἄλλων σχέσεων τέκνα, ιδίως δ' ἐκ τῆς πριγκιπέσσης Δολγορούχη, ἣν πρό τινος ἐνυμφεύθη καὶ ἡ τὰ τέκνα ἀνεγνώρισεν, ἀπονείμας αὐτοῖς τόν τίτλον πριγκιπίων.

'Αλέξανδρος Β'. Νικολάϊστες.

ζης, έν γή εκάθητο ὁ Αύτοκράτωρ μετά των δύο οιών αὐτοῦ καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολέοντος. Άμφοτεροι οι Ἡγεμόνες οὗτοι οὐδὲν ἔπαθον, ἀλλ' ἐπληγώθη ὁ ἵππος ἐνὸς τῶν παρακολουθούντων ἐφίππων ὑπῆρετῶν. Ο δολοφόνος ἡτοιμάζεται νὰ πυροβολήσῃ καὶ δεύτερον ἀλλὰ τὰ πιστάλιον αὐτοῦ ἐρράγη. Αἱ δύο δολοφονικαὶ αὐται ἀπόπειραν κατὰ τῆς ζωῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Β'. ὑπῆρχαν τὸ προσώπιον σειρᾶς ἀλλων ιδίων κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη. Οι Οὐδενισταὶ κατεδίωξαν τὸν αὐτοκράτορα καὶ ἐν τῷ πειράτῳ, καὶ ἐν τοῖς σιδηροδρόμοις, καὶ τῷ ἑστιατορίῳ του, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κοιτῶ-

νὶ του, ἀνήγγειλαν δ' αὐτῷ πλειστάκις, ὅτι δὲν θὰ σωθῇ. Καὶ τὴν ἀπειλὴν αὐτῶν ἔξετέλεσαν ἐπὶ τέλει τὴν 1 Μαρτίου.

Ἡ χώρα τῶν Βασσοῦτος ἐνθα ἐσήπτω εἰς Ἀγγλος πολεμοὺς καὶ τοῦ ἡρακλείου τοῦ Αρρικής εἶναι δὲ μακρὸν ὄρεινὸν κράτος, περὶ τὰ πεντάκοντα μίλια πλάτους καὶ ἐκατὸν μίλιους, καίμενον ἐπὶ τῆς βορειοτολικῆς ἀκρας τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς Καλλῆς Ἐλπίδος.

Οι Βασσοῦτοι εἰσὶν ἀνδρεία καὶ πολεμικὴ φυλὴ, ἐπὶ πολλὰ ὅμως ἔτη συνῆψε μικροὺς πολέμους μετὰ τῶν Ἀγγλῶν καὶ τῶν Ολλανδῶν τοῦ ἐλευθέρου Κράτους

ρώθη ἐπὶ τίνος λόφου 400 ποδῶν ὑψους βατοῦ μόνον διὰ τριῶν ἢ τεσσάρων ἀτραπῶν. Ἐπὶ τοῦ λόφου τούτου ὑπάρχει ἵκανὴ βοσκὴ διὰ τὰ ζῶα, ἀφθονον ὑδωρ καὶ ἀποθῆκαι σίτου καὶ πολεμεφοδίων. Οἱ ἀντάρται ἔχουσιν εἰς τὴν κατοχήν αὐτῶν 30,000 ἵππους καὶ αὐτοὶ ἀριθμοῦνται εἰς 130,000 ψυχάς.

ΠΛΟΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΝΙΝΙΩΝ

Οι Νίνιοι κατώκουν ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Αύκου εἰς

Μαστοφας ἀρχηγὸς τῶν Βασσοῦτος.

τὸν Τίγριν. Οὐ μικρᾶς δὲ περιεργείας εἶναι αὕτα καὶ ἡ τῶν πλοίων αὐτῶν κατασκευὴ, τὴν περιγραφὴν τῆς ὥποιας εὑρίσκομεν ἐν τῇ ιστορίᾳ ὑπὸ τοῦ φιλαλήθους Ἡρωδότου φέδε πας.

Οπερ δὲ μεγίστην ἀπορίαν μοι ἐπερρέεται, λέγει, ἐξ δύων τῶν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει εἶναι τὰ πλοῖα αὐτῶν, ἀτινα διὰ τοῦ Τίγρητος καταπλέουσιν εἰς τὴν Βαβυλῶνα καὶ τὸν φόρτον συμφωνήσωσι, τὰ μὲν ἔύλα καὶ τὴν καλάμην πάσαν πωλοῦσι, τὰς δὲ διφθέρας θέσαντες

τος· τουτέστιν ἀφοῦ εἰς τὰς χώρας τῶν Ἀρμενίων κόψαντες ἔύλα διὰ τὰς πλευρας αὐτῶν κατασκευάσωσι τοξοειδῶς, περιτείνομεν διφθέρας, ἵτοι δέρματα διὰ γάστρας εἰσερχόμενα, πρώτην στογάζωσι τὸ ἔξωθεν μέρος, ἐνῷ οὔτε πρύμνην οὔτε πρώτην σχηματίζουσιν, ἀλλὰ κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἀστίδος κυκλοτερῆ ποιήσαντες καὶ καλάμοις πληρώσαντες καὶ ἐπ' αὐτῆς τὰ φορτία ἐπιθέσαντες, ἀφίνουσι κατὰ τὸν ρόην τοῦ ποταμοῦ νὰ φέρωνται μάλιστα δὲ κατάγουσιν ἀγγεῖα πλάκη φοινικεου οἴνου. Κυβερνῶνται δὲ ὑπὸ δύο κονταρίων διοικουμένων ὑπὸ δύο

ἐν εἰδεῖς σεγμάτων ἐπὶ τοὺς δῆνους ἐπανέρχονται· διότι
ἄνω τὸν ποταμὸν κατ' οὐδένα τρόπον δύνανται νὰ
πλεύσωσιν ὡς ἐκ τῆς δομῆς τοῦ βεύακτος, ἔνεκα τού-
του τὰ πλοῖα οὐχὶ ἐκ ζύλων, ἀλλ' ἐκ διφθέρας κατα-
σκευαζούσιν. ἐπανελθόντες δὲ ἀλλα πλοῖα κατὰ τὸν
αὐτὸν τρόπον κάμνουσι. Τὰ μὲν λοιπὸν πλοῖα αὐτῶν
τοιαῦτα εἰσὶν ἐνδυμασίαν δὲ ἔχουστα τὴν ἑκῆς χιτώ-
να ποδήρη ἐκ λενοῦ καὶ ἐπὶ τοῦτον ἐπενδύτην μάλ-
λινον μετὰ λευκοῦ χλανιδίου ὑποδήματα δὲ ἔχουσι
παρόμοια μὲ τὰς τῶν ἄρχαίων Βοιωτῶν ἐμβάδας. Ἐ-
πειδὴ δὲ τρέφουσι κόμην τὰς μὲν κεφαλὰς δένουσι μὲ
διάδημα τι, ὅλον δὲ τὸ σῶμα ἀλείφουσι μὲ ἀρώματα.
Πρὸς τούτοις δὲ ἔκαστος αὐτῶν φέρει ἐπὶ τοῦ προσώ-
που σφραγίδα, εἰς τὰς χεῖρας σκῆπτρον ἐφ' ἑκάστου
δὲ σκῆπτρου ὑπάρχει πεποιημένον ἢ μῆλον ἢ ρόδον ἢ
κρίνον ἢ ἀετὸς ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον· διότι διὰ νόμου
δὲν ἐπιτρέπεται αὐτοῖς νὰ κρατῶσι μὴ πεποικιλμέ-
νον σκῆπτρον. Οὗτος λοιπὸν εἴγαι καὶ ὁ περὶ τὸ σῶμα
αὐτῶν καλλωπισμός.

ОИ МАМЕЛОУКОИ

‘Η λέξις Μαμελοῦκος σημαίνει αιχμάλωτος, ώνομάσθη δὲ οὕτω στρατιωτικόν τι γένος, ἵσχυρότατον γενύμενον ἐν Αἴγυπτῳ καὶ ἐπὶ τέλους καταλαβόν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον διατηρῆσαν τὴν κυριαρχίαν τῆς χώρας ταύτης.

Δύο γένη Μαμελούκων ὑπῆρξαν ἐν Αἴγυπτῳ· οἱ μὲν ἡσαν κάτοικοι τῆς Καψάκης, οἵτινες, δουλωθέντες ὑπὸ τῶν Μογγόλων, ἐπωλήθησαν εἰς ἐμπόρους Σύρους καὶ ἀπήχθησαν εἰς Αἴγυπτον. Ὁ Σουλτάνος Νοδιεμεδίν τοὺς ἡγόρασεν, ἀνέθρεψε τὰ τέκνα αὐτῶν μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας εἰς τινα παράλιον πόλιν (ὅθεν καὶ ὀνομάσθησαν Βαχαρίται, ὅ ἐστι, παρχλιώται,) καὶ συνέκροτησεν ἀπ' αὐτῶν τὴν φρουράν του. Τινὲς ἔξ αὐτῶν ἀγήθησαν εἰς τὰ πρᾶτα τοῦ βασιλείου ἀξιώματα καὶ τελευταῖον καταστήσαντες ἔκπτωτον τοῦ Θρόνου τὸν Σουλτάνον Ἀλμοδόνιον, προεχειρήσαντο ἔνα μεταξύ των, τὸν Ἰθέγην. Διεφύλαξαν δὲ τὴν κυριαρχίαν τῆς Αἴγυπτου οἱ Βαχαρίται Μαμελούκοι ἐπὶ ἔκατὸν εἴκοσι καὶ ἔξ ἔτη, μέχρι τοῦ 1382, ὅτε ἐξελάθησαν ὑπὸ τῶν Κιρκασίών Μαμελούκων, οἵτινες ὀνομάζονται καὶ 'Ροργίται. Τὸ δεύτερον τοῦτο γένος τῶν Μαμελούκων ἐδέσποσε τῆς Αἴγυπτου μέχρι Σελίμη τοῦ Α΄, ὃς τις τῷ 1517 ἐκστρατεύσας κατέβαστην, κατέστητε τὴν γῆν τῶν Φοκού ἐπεχρύσαν τοῦ 'Οθωμανικοῦ Κοάτους.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'.—ΦΥΤΑ

КЕФ. КЕ'.

Ti γίνεται ἐκ τοῦ χυμοῦ.

Πᾶν δι τι βλέπετε ἐν τῷ δένδρῳ ή τῷ φυτῷ γίνεται ἐκ τοῦ χυμοῦ. Οἱ φλοιός, τὸ ξύλον, τὰ ἄγθη, ὁ

καρπός, γίνονται ἐξ αὐτοῦ καὶ αὐτὴ ή ρίζα τῆτις ἐκμυκάτη τὸν χυμὸν ἐκ τοῦ ἐδάφους, γίνεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ γυμοῦ.

Εἶναι παράδοξον δτι τοσαῦτα διάφορα πράγματα δύνανται νὰ γίνωνται ἔξ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου. Εἶναι παράδοξον δτι ὁ ἀνώμαλος φλοιὸς καὶ τὸ σκληρὸν ἄγλον δύνανται νὰ γίνωνται ἐκ τοῦ αὐτοῦ πράγματος ως καὶ τὸ ὡρχίον ἀνθος, καὶ ὁ θελκτικὸς καρπός. Θεωρήσατε ἀνθος; τι τῆς μηλέας, εἴτα δὲ ἐμβλέψατε εἰς τὸν φλοιὸν τοῦ δένδρου, καὶ σκεφθῆτε δτι ταῦτα γίνονται ἔξ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ· μόλις δύναται τις νὰ πιστεύῃ τοῦτο. Πόσον παράδοξον εἶναι νὰ σκεφθῇ τις δτι αἱ αἰγμηραὶ ἄκανθαι τῆς ροδιᾶς γίνονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ δτις ποιεῖ τὰ μαλακὰ, διμαλὰ καὶ ωσαῖα οὐλλα τῶν ὁδῶν!

Ἐάν τις σᾶς ἔλεγεν ὅτι ἡδύνατο νὰ κατασκευάσῃ πλίνθον καὶ τεμάχιον ἐριούχου μὲ σχήματα ἐξ ὥραιών χρωμάτων ἐπ' αὐτοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης θὰ ἐλέγετε ὅτι εἶναι μωρός. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει τοσαύτη διαφορὰ μεταξὺ τῆς πλίνθου καὶ τοῦ ἐριούχου δση ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ τραχέως φλοιοῦ καὶ ἀνθρούς ποιηθέντος ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ. Ο Δημιουργός ποιεῖ ἐν τοῖς κοινοτάτοις τῶν φυτῶν καὶ δένδρων ὅ,τι ὁ ἀνθρωπος δὲν δύναται νὰ ποάξῃ κατ' οὐδένα τούτον.

Ἐπάρχουσι τίνα ἐκ τοῦ χυμοῦ ποιούμενα περὶ ὃν οὐδὲν εἰσέτι εἴπομεν. Ὑπάρχουσι πολλὰ πικρά καὶ γλυκά καὶ ξυνὰ πράγματα γινόμενα ἐκ τοῦ χυμοῦ. Ενίστε γλυκά καὶ πικρά πράγματα γίνονται ὅμοι ταυτοχρόνως ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ. Τοῦτο βλέπομεν ἐν τῷ πορτογαλλίῳ. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ, ὅστις ἔρχεται ἐπὶ τὸ πορτογαλλιόν διὰ τοῦ στελέχους γίνονται ὁ γλυκὺς χυμός καὶ ὁ ὀξύς καὶ πικρὸς φλοιός.

Τὸ σάκχαρι γίνεται ἐκ τοῦ σακχαροκαλάμου· τοῦτο
ἔχει τὸ σχῆμα τῶν καλάμων τοῦ στάχυος· τὸ σάκ-
χαρι γίνεται ἐκ τοῦ χυμοῦ ὅστις ἔρχεται ἐντὸς τῶν
σωλήνων τοῦ καλάμου ἐκ τοῦ ἑδάφους. Ὁ κάλαμος
ὅθεν εἶναι πράγματι κατέστηκε σακχαροποιεῖσθαι, ὁ
ἄνθρωπος δὲν ποιεῖ τὸ σάκχαρι ἀλλὰ γίνεται δι' αὐ-
τὸν ἐν τῷ καλάμῳ. Ὁ χυμὸς οὗτος εἶναι κατὰ τὰ
πλειστον σάκχαρι καὶ ὄντωρ. Τὸ λεγόμενον ὅτι κατα-
σκευάζεται τὸ σάκχαρι δηλοῖ ὅτι τούτῳ χωρίζεται ἐκ
τοῦ ὄντας καὶ ἀλλων πραγμάτων μεθ' ὧν εἶναι ἀ-
ναμεμιγμένον ἐν τῷ καλάμῳ.

Τὸ σάκχαρι γίνεται ἐκ τοῦ καλάμου φέδε πως. Ὁ καλάμος κόπτεται εἰς τεμάχια, καὶ ταῦτα τίθενται ἐντὸς μύλου ἐν ῥῷ θλίβονται μεταξὺ σιδηρῶν κυλίνδρων. Τὸ υγρὸν τὸ ἐν τῷ μύλῳ ἐκλιβόμενον χύνεται ἐντὸς μεγάλης δεξαμενῆς ἡ σωλήνος ἐν τῷ βραστηρίῳ. Τότε τίθεται ἐντὸς λεβήτων καὶ βράζεται. Ἐν τῇ βράσει ταύτη τὸ ὑδωρ ἐκχύνεται εἰς ἀτμὸν, ἀλλὰ τὸ σάκχαρι μένει. Ὄταν βρασθῇ μεχρισοῦ ἀπομείνῃ τὸ ἐκχύλισμα τίθεται εἰς μεγάλα ξύλινα δοχεῖα πρὸς ψύξιν· ἐν αὐτοῖς τὸ ἐκχύλισμα γίνεται σάκχαρι, διότι τὸ υπόλοιπον τοῦ ὑδατος ἔχεται.

Τὸ μέσον δί' οὖ τὸ σάκχαρι γίνεται ἐντελῶς λευχόν λέγεται ὅτι ἀγεναλύθη κατὰ παράδοξον τρόπουν.

"Ορνις ήτις εἶχε διαβῆ διὰ λασπώδους ἐδάφους εἰσ-
ῆλθε διὰ τῶν λασπωμένων ποδῶν της ἐντὸς σακχα-
ροποιείου, ἀφῆκε δὲ ἵχνη τῆς διαβάσεως της ἐπὶ σω-
ροῦ τινος σακχάρεως· παρετηρήθη παρά τινος ὅτι ὅ-
που ἦσαν τὰ ἵχνη αὐτῆς τὸ σάκχαρον ἐλευκάνθη· τοῦ-
το ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τινα πειράματα. Τὸ ἀποτέλε-
σμα ἦν ὅτι ὑγρὸν χῶμα ἐχρησίμευεν εἰς τὸν καθαρι-
σμὸν τοῦ σακχάρεως· γίνεται δὲ χρῆσις αὐτοῦ ὥδε
πως· τὸ σάκχαρον τίθεται εἰς πήλινα ἄγγεια ἔχοντα
τὸ σχῆμα τῶν κεφαλῶν τοῦ σακχάρεως. Τὰ χεῖλα
τοῦ ἄγγειου τίθενται πρὸς τὰ ἄνω, ἡ δὲ κορυφὴ ἔχει
ὅπην τινα ἐν αὐτῇ. Παρατίθεμεν τὸ σχῆμα τῶν ἀγ-
γείων τούτων. Τὸ σχῆμα τίθεται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ σακχάρεως ἐπὶ τῶν
χειλέων τοῦ ἄγγειου, καὶ διατηρεῖται
ἐν ὑγρῷ καταστάσει· ἡ ὑγρασία κα-
τέρχεται διὰ τοῦ σακχάρεως καὶ ἐκστά-
ζει ἐκ τῆς ὅπης ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ ἀγ-
γείου. Τοῦτο δὲ καθιστᾶ τὸ σάκχαρον
ἐντελῶς λευκόν.

‘Η ἀνακάλυψις αὕτη δεικνύει πόσα δι’ οὐλίγης παρατηρήσεως καὶ σκέψεως κατορθοῦνται· ἡ ὄρνις ἐπράξειν οὐδίγον, οὐδεὶς ἡδύνατο νὰ υποθέσῃ ὅτι τὰ ἔχην τῶν ποδῶν αὐτῆς ἡδύναντο νὰ διδάξωσί τι. Πολλοὶ δὲ ἀπέξεον τὴν λάσπην ἐκ τοῦ σωροῦ τοῦ σακχάρεως καὶ οὐδὲν πλέον θὰ ἐσκέπτοντο περὶ τούτου. Ἀλλ’ ὁ ἔνθρωπος ὅστις εἰδεῖ τὰ ἔχην εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ ἐκέπτηται ἐπὶ τῶν ὅσων ἔβλεπε· οὕτω δὲ ἀνεκάλυψε ἐν τοῖς ἔχεσι τῆς ὄρνιθος λίαν ωφέλιμον πρᾶγμα. Εάν πάντοτε σκέπτεσθε περὶ τῶν ὅσων βλέπετε, δύσασθε καὶ σεῖς νὰ ποιήσητε ἀνακαλύψεις· ὅπως δήποτε οὗτος εἶναι ὁ τρόπος νὰ μαγιστράν τις.

‘Η αὐξήσις τῆς διαδόσεως τῶν ἐπιδημιακῶν νοση-
άτων κατὰ τὰς μεγαλουπόλεις τῆς Δύσεως ἐγένετο
ατ’ αὐτὰς ἀντικείμενον σοβαροτάτων σκέψεων, ίδιως
ἐν Γαλλίᾳ, ἐν ᾧ ὁ Δῆμαρχος τῶν Παρισίων διώρι-
εν ἐπιτροπὴν ἐκ διακεκριμένων ἐπιστημόνων ἵστρων
αἰδοπαιδαγωγῶν συγκειμένην, ὅπως σκεφθῇ περὶ τοῦ
πουδαίου τούτου ζητήματος καὶ προτείνῃ τὰ κατάλ-
ηλα πρὸς θεραπείαν μέτρα.

Αἱ πλεῖσται ὅμως τῶν μιασματικῶν νόσων, προ-
ενέστεραι ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι καὶ παρατηρήσεις ὡς
χον ἀποδεῖξει, συχνότατα διαδίδονται οὐ μόνον διὰ
τῆς συγκοινωνίας μετὰ τῶν πασχόντων ἀπὸ ἐπιδημι-
κοῦ νοσήματος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν βιβλίων καὶ ιδίως
ὅν κατοικιδίων ζώων. Πρό τινος χρόνου ἐγγύωσθη ἐν
ιγγλίᾳ, ὅτι ἡ νόσος σκαρλατίνη εἶχε μεταδοθῆ ἐις
αἰδία ὑπὸ κυνὸς, ὅστις ἦτο ὁ διηνεκῆς σύντροφος ἀν-
ώπου προσβληθέντος ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ ἔκεινου. Κα-
νὸν λοιπὸν εἶνεν ὑπὸ ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τοὺς ἀσθενεῖς,
τινες εἶνε προσβεβλημένοι ἀπὸ μιασματικοῦ νοσήμα-
τος τὰ κατοικίδια ζῶα καὶ μετὰ προσοχῆς ὑπὸ ἀποφεύ-
ωμεν τὴν ἀνάγνωσιν βιβλίων ἀναγνωσκομένων ὑπὸ
ροσβληθέντων ὑπὸ τινος τῶν ἐπιδημιακῶν νόσων.

Διὰ νὰ καθαρίσωμεν δὲ τὸν ἀέρα δωματίου ἀσθενοῦς ἀπὸ μιασματικῆς νόσου προσβείζημένου καὶ οὕτω περιστελλώμεν τὴν διάδοσιν τῆς ἐπιδημίας ή ὑγειεινὴν ἴδού τι ὑπαγορεύει: «Λάβε ἔξι δράμ. νιτρου καὶ ἔξι δρ. θυικοῦ ὁξέως καὶ ἀνάμιξον αὐτά εἰς κύπελλον» ὅσακις προσθέσης ἐν δράμ. νιτρικοῦ ἀερίου θέλουσιν ἀναδίδει. σθαι δυναται ἀναθυμιάσεις, καθαρίζουσαι τὸν ἀέρα. Τὸ δοχεῖον πρέπει νὰ τίθηται ἐπὶ θερμάστρας ή θερμοῦ μαγγαλίου. Έὰν τὸ δωμάτιον ἔχει μικρὸν, τὸ ἥμισυ τῆς δόσεως ἀρκεῖν. Τοῦτο καθαρίζει τὸν ἀέρα ἀσθενοῦς πάσχοντος ἀπὸ εύλογίαν, τυφοειδῆ πυρετὸν κτλ. καὶ ἐμποδίζει τὴν ἐπιδημίαν.

ΠΕΡΙ ΙΑΠΩΝΙΑ

Olxias ἐργατῶν

“Οπως σχηματίση τις ίδεαν περὶ τῆς κατοικίας τῶν ἐργατῶν ἐν Ἰαπωνίᾳ, τὸ κλίμα πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπὲρ ὅψιν. Καίτοι διπάρχουσι πλεῖστα καλὰ λατομεῖα πανταχοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι, καὶ ἀπειροῦ: ἔκτασεις γῆς καταλλήλου πρὸς κατασκευὴν πλίνθων οὐδόλως κτίζονται λθιναὶ η πλίνθινοι οἰκίαι. Ἡ συγχύτης καὶ σφραγίδης τῶν σεισμῶν καθιστῶσι τὴν χρῆσιν τῶν ξυλίνων οἰκημάτων γενικήν. Τὸ ξύλον εἶναι σπάνιον οὐδόλως δὲ διπάρχουσι δάση ἄξια τοῦ δύναματος.

Πάσαι αἱ οἰκλαὶ ἔχουσιν ἐν μόνον πάτωμα καὶ εἰσ-
μικραὶ, παραβαλλόμεναι πρὸς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἢ ἀ-
μερικανικὰς. Ἀλλὰ πρέπει νὰ λάβωμεν ὅπ' ὅψιν ὅτι
αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνατολικοῦ τούτου πολιτισμοῦ εἰ-
σὶν διλγώτεραι ἢ ὅσαι εἰς τὰ ἄνω μηνοθέντα μέρη.
Οἰκλα ἐργάτου ἐν Ἰαπωνίᾳ δὲν ἔχει πλειότερα τῶν
τεσσάρων μικρῶν δωματίων. Ἐν γένει ὑπάρχει ἐν
κεντρικὸν δωμάτιον, χρησιμεύον πρὸς ὑποδοχὴν, πρὸς
γεῦμα, καὶ ὅπνον, πρὸς δὲ καὶ πρὸς μαχειρεῖον, ἔτε-
ρον δὲ πρὸς λουτρόν. Τὸ δωμάτιον τῆς ὑποδοχῆς κλ-
εῖναι ἐστραμένον μὲ καθαρὰς καὶ ἀπαλὰς φάθας, ἐφ'
ῶν οὐδέλως ὑποδήματα πατοῦσι. Μικραὶ τράπεζαι
ὑφουσὶ ἵδες ποδὸς χρησιμεύουσι πρὸς ἀπόθεσιν τῶν
φαγητῶν, ἡ δὲ οἰκογένεια κάθηται χαμαί. "Οταν τὸ
γεῦμα τελειώσῃ, ἡ τράπεζα ἀπομακρύνεται καὶ τὸ
δωμάτιον εἰναὶ ἔτοιμον πρὸς ὑποδοχὴν, τῶν φιά-
θων χρησιμευούσων ὡς καθίσματα. Τὴν νύκτα βαρ-
εικερὰ στρώματα ἐπιστρώνυνται ἐπὶ τῶν φιάθων
καὶ ἴδου τὸ δωμάτιον μεταβάλλεται πρὸς ὅπνον. Οἰ-
κλα Ἰαπωνίας ἐργάτου δύναται νὰ κατασκευασθῇ διὰ
δαπάνης 100 ἥως 5,000 φράγκ. τὰ δὲ ἐπιπλα δὲν
περβαίνουσι τὴν ἀξίαν 200 φράγκ.

Ἡ οἰκία διατηρεῖται πάντοτε καθαρὰ, διότι ἐπὶ τῶν πατωμάτων αὐτῆς δὲν βαίνουσι διὰ υποδημάτων. Τὸ λουτρὸν, τὸ δόποιον εὑροται σχεδὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ παντὸς ἐργάτου, εἶναι εἰς καθημερινὴν χρῆσιν. Οὐδεμία τῶν οἰκιῶν εἶναι ἔκτισμένη οὔτες, ὥστε υπόλοις νὰ ἀρπίζηται ή θερμαίνηται, αἱ διαιρέσεις αἱ οἰ τοιχοὶ αὐτῆς εἶναι κατεσκευασμένοι ἐν γάστοι:

Πρὸς θέρμανσιν τῆς οἰκίας κατασκευάζεται συνήθως δοχεῖον ἐκ μετάλλου τεθειμένου ἐν τῷ κεντρῳ τοῦ δωματίου. Ἐντὸς αὐτοῦ καίονται ξύλα ὃ ἐκ τῶν δοπίων καπνὸς ἔξερχεται δι' ὅπης ἐπὶ τῆς ὁροφῆς, ἐξ οὗ μεγάλη προσγύνεται ἐνόχλησις τοῖς; ἐν τῇ οἰκίᾳ πληρούμενῃ καπνοῦ. Ἐκ τούτου αἱ ὁρθαλμίαι εἰναι ἐν τῇ χώρᾳ συνήθεις. Ἡ κυριωτέρχ ἐκ τοῦ ψύχους προστασία είναι προσθήκη ἐνδυμάτων· τοὺς τρεῖς δοθεν μῆνας τοῦ χειμῶνος πολλὰ ὑποφέρουσιν ἐκ τοῦ ψύχους οἱ χωρικοί.

Χωρικοί.

‘Ως ἔρεθη, ὁ χωρικός, ὑπὸ τὸ ἀρχαῖον τῶν τάξεων σύστημα ἐτάσσετο ἀμέσως μετὰ τοὺς σαμουράχις τὴν κυβερνῶσαν τάξιν. Ἐν τῇ νέᾳ τάξει κατέχει τὴν αὐτὴν θέσιν ἐν τῇ Κοινῇ γνώμῃ καὶ τῇ γενικῇ ἐκτιμήσει, εἰναι κύριος τῆς γῆς τὴν ὄποιαν καλλιεργεῖ, καὶ φορολογεῖται ἀναλόγως τῆς παραγωγικῆς αὐτῆς δυνάμεως.

Οὐ καὶ χοιρὸς ἡ πάρεδρος τοῦ χωρίου, ἐν γεωργικῇ τινι κώμῃ, πάντοτε ἥτο κορυφαῖς μεταξὺ τῶν ἀγειοτῶν, τινὲς δὲ χωρία εἰχον καὶ ἔτι καὶ νῦν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγωσι τὸν πάρεδρον τοῦτον. Εἰχε μόνον ἐπιτήρησιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τοῦ χωρίου· διέλευς μικρὰς διαφορὰς, διετήρει τὴν εἰρήνην, ἐφύλαττε τὸ βιβλεῖον ἐνῷ θῆσκαν καταγεγραμμένοις οἱ κάτοικοι, ἔδιδε ἀδείας ὀδοιπορίας, ἐφυλάκιζε τοὺς κλέπτας, καὶ ἦτον ὁ γενικὸς σύμβουλος τοῦ χωρίου.

Κατὰ τὴν τελευταῖαν διετίαν ἡ κυβερνησίς ἐποίησε διάδημα τὸ ὄποιον μεγάλως ἀνύψωσε τὴν θέσιν καὶ ἐπιφροὴν τοῦ γαιοκτήμονος. Διάταγμα ἐδημοπεύθη καθ' ὃ καθίσταντο συνελεύσεις ἐκλεγόμεναι κατὰ τόπους, οἱ ἐκλογεῖς τῶν ὄποιων πρέπει νὰ ὦσι γαιοκτήμονες πληρόνοντες φόρου εἰς τὸ δημόσιον τούλαχιστον 50 φράγκων κατ' ἔτος.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ δύναμις τῶν συνελεύτεων τούτων είναι ἀπλῶς συμβούλευτική. Ο διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας ὑποβάλλει τὸν προϋπολογισμὸν διὰ τὰς τοπικὰς δαπάνας αὗται δὲ ἐξελέγχουσιν αὐτόν. Ἐὰν διαφωνήσωσι πρὸς αὐτὸν ὀλόκληρος ἡ ὑπόθεσις περιέρχεται εἰς τὴν κεντρικὴν κυβερνησίαν πρὸς ἀπόφασιν.

Καίτοι αἱ συνελεύσεις αὗται οὐδεμίαν νομοθετικὴν δύναμιν ἔχουσιν, περιέχουσιν δμῶς τὸ σπέρμα ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος αὐτοδιοικήσεως. Ἐπίζεται δὲ διὰ τὸ σύστημα τοῦτο θέλει ἀναπτυχθῆ μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καὶ καταλήξει εἰς πλῆρες κοινοβούλευτικὸν σύστημα διοικήσεως. Ἐγένοντο δὲ ἡ γίνονται δοσμέρχι προσπάθειαι πρὸς τοῦτο· πᾶσαι αἱ τάξεις ἐν Ἱαπωνίᾳ παρουσιάζουσιν ἀναφορὰς εἰς τὸν αὐτοκράτορα καὶ τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐν ἐφημερίσι καὶ συνελεύσει συζητεῖται τὸ τοιοῦτον.

ΚΟΙΤΙΣ—ΦΕΡΕΤΡΟΝ

Ἐκ τῆς αὐτῆς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὐσίας ἀμφότερα, ἀλλ' ὅλως διάφορα. Τὸ τέκνον ἔξερχόμενον τῆς

κοιλίας ἐναποτίθεται εἰς τὴν κοιτίδα του, ὃ ἀνθρωπός ἀπερχόμενος τοῦ κόσμου ἐναποτίθεται εἰς τὸ φέρετρον. Ἐκεὶ μὲν τοὺς κλαυθμυρισμοὺς τοῦ νηπίου συνοδεύουσιν αἱ γλυκεῖαι τῆς μητρός του λέξεις, ἐνταῦθα τὴν αἰωνίαν σιωπὴν τοῦ ἀνθρώπου, ἡσυχάζοντος ὑπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ τάφου πλάκα, διακόπτει τὸ συμπαθὲς καὶ γλυκὺ κελάδημα τῶν ἀθώων τῆς ἑρήμου ἀοιδῶν, τῶν συντρόφων τῶν κοιμητηρίων. Ἐπὶ τῆς κοιτίδος περιποιοῦνται οἱ γονεῖς τὰ τέκνα των, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ τὰ τέκνα ἐναποθέτουσι τοὺς γονεῖς ἐπὶ τοῦ φερέτρου καὶ συνοδεύουσιν εἰς τὴν ἐσχάτην τοῦ ἀνθρώπου κατοικίαν. Ἐπὶ τῆς κοιτίδος ρέουσι δάκρυα χαρᾶς· ἐπὶ τοῦ φερέτρου χύνονται δάκρυα λύπης. Ἐν τῇ κοιτίδι τοιάδηποιούσι τὸ βρέφος στιλπνὰ καὶ μαλακὰ ὑφασματα. Ἐπὶ τοῦ φερέτρου καλύπτει τὰ σώματα ἡ γῆ. Ἐν τῇ κοιτίδι αὐξάνει τὸ ἀνθρώπινον σῶμα· ἐν τῷ φερέτρῳ ἀποσυντίθεται εἰς τὰ ἔξω ὅν συνετέθη. Ἐν τῇ κοιτίδι κοιμᾶται τὸ βρέφος ὑπὸν ὀλίγης διαρκείας, μέλλον μετ' ὀλίγον νὰ ἐξυπνήσῃ καὶ ἰδηρ τὸ φῶς τοῦ ἥλιου· ἐν τῷ φερέτρῳ κοιμᾶται ὑπὸν μεγάλης διαρκείας μέλλον ν' ἀφυπνισθῇ ὑπὸ τῆς θείας σάλπιγγος καὶ ζήτηρ αἰωνίων.

Ἡ κοιτίδι τέλος εἶνε ἡ πρώτη κατοικία τοῦ ἀνθρώπου, τὸ δὲ φέρετρον ἡ τελευταῖα. Π. Κ. Α.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ο ἔτερος τῶν Ὁθωνίσκων τῆς Κλεοπάτρας ὃ ὑπὸ τῆς Αἴγυπτιανής κυβερνήσεως δωρηθεὶς ταῖς Ἡν. Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ἐστήθη τὸν παρελθόντα μῆνα ἐν τῷ λαμπρῷ Κεντρικῷ Κήπῳ τῆς Νέας Ύδροχρης.

* * * Δύο νέαι πόλεις ἀνεκαλύφθησαν ἐσχάτως τούτων ἢ μὲν μία ἐν Ἀφρικῇ πρὸς νότον τῆς Γαλλικῆς Ἀλγερίας καὶ ἔγγὺς τῆς πόλεως Κουάργλας ὑπὸ τοῦ Γάλλου ἀρχαιολόγου κ. Ταρρύ, ἢ δὲ ἐτέρη ἐν Μεξικῷ τῆς Ἀμερικῆς παρὰ τὴν πόλεις Τούλζ ὑπὸ τοῦ κ. Τεσιρῦ Καρνάλ, ποιούντος ἀνασκαφὰς ἐν τῇ πόλει ἐκείνη. Ἄμρότεραι αἱ πόλεις αὗται ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τῶν εὑρεθέντων μνημείων ἀνήκουσιν εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους καὶ κατ' ἀγνωτον ἀκριβῶς ἐποχὴν ἐκαλύφθησαν ὑπὸ στρωμάτων φάρμου, λίθων καὶ ἀλλων ὑλῶν ἀφθεισῶν ἐπ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀνέμων.

* * * Η ἔξι Λγγίας εἰς Ἀμερικὴν εἰσαγαγὴ τοῦ σιδήρου ἀνήλθε κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος εἰς 1,574,000 τόνους ἀξίας 56,690,750 δολάρων.

* * * Κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος (1880) ἐναυάγησαν 1680 πλοῖα ἀπαστῶν τῶν ἔθνοτήτων. Η τιμὴ τῶν σκαρφῶν καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς φορτίων ὑπελογίσθη εἰς 83,327,000 λίρας στερλ., ὡν τὰ τὰ 47,425,000 ἀνήκοντος τοῖς Ἀγγλοις. Απώλοντο δὲ τετρακισχιλιαὶ ψυχαὶ καὶ κατεποντίσθησαν ἐκ συγχρούσεως περὶ τὰ 200 πλοῖα. Εν μόνῃ τῇ τελευταῖᾳ ἐβδομάδᾳ τοῦ ἴδιου ἔτους ἡγελθῆσαν 34 ναυάγια, ἐξ ὧν 14 Βρετανικῶν πλοίων.

* * * Αγγλίας τις Ἐλισάβετ Κούλσου καλουμένη, ἀπεδίωσεν ἐν Παρισίοις, ἀφῆσασα διαθήκην ἀρκετὰ περίεργον. Ἐκ τῶν 175 χιλ. φράγκ., ἀπερ ἀρῆκεν, ἐκληροδότησεν 100 χιλ. πρὸς ἀνέρεσιν μνημείου αὐτῆς ἐκ μαρμάρου, 15 χιλ. εἰς τὴν προστατευτικὴν τῶν ζώων ἑταίριαν τῶν Παρισίων, 20 χιλ. εἰς τὴν τοῦ Λονδίνου, τὸ δὲ ὑπόλοιπον (ἐκ 40 χιλ.) εἰς διατροφὴν δύο κυνηγίων καὶ τῶν δύο εὐνοούμενων ἵππων τῆς.